ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 30 Μαΐου 1922
Ἀρχίζει ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστόλων
Σελήνη 17 ἡμερῶν

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 25

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. Ἔτος ΣΤ'. Ἀριθ. 1702 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | Γραφεῖα Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'

ΜΕΤΩΠΟΝ ΕΝΙΑΙΟΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Β'.

Καὶ οἱ Κομμουνισταί; Δὲν θὰ μετάσχουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ κοινὸν μέτωπον τῆς ἀριστερᾶς;

— *Ἡ Τρίτη Διεθνής, ἀνέκαθεν, ὑπερετίμησε τὴν σοσιαλιστικὴν ὡριμότητα τῆς Ρωσσίας, καθὼς καὶ τὴν ἐπαναστατικὴν ὡριμότητα τοῦ μεταπολεμικοῦ κόσμου. Καὶ ἀπὸ τὴν διπλῆν αὐτὴν παραγνώρισιν πάσχει σήμερον καὶ ἡ Ρωσσία καὶ ὁ κόσμος. Ὁ παγκόσμιος σοσιαλισμός, ἐξ αἰτίας τῶν Μπολσεβίκων, οἱ ὁποῖοι ἐπιμόνως ἐσυκοφάντησαν καὶ Ἰδέας καὶ Πρόσωπα, ὑπέστη τριχοτόμησιν, καὶ συνεπῶς ἐξασθένησιν—τὴν ὁποίαν οὐδέποτε εἰς τὸ παρελθὸν εἶχεν ὑποστῇ ἀπὸ τὰ πλήγματα τοῦ καπιταλισμοῦ.*

Ἀπὸ τὴν ἰδίαν νόσον πάσχουν καὶ οἱ κομμουνισταὶ τῆς Ἑλλάδος—μεταξὺ τῶν ὁποίων, ὁμολογοῦμεν, ὑπάρχουν τινές, τῶν ὁποίων τιμῶμεν καὶ τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν πίστιν. **Εὑρίσκονται ἀκόμη ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου·** *ταξειδεύουν μέσα εἰς τὰ ἀλίμενα πελάγη τῆς Οὐτοπίας· παραγνωρίζουν τὴν σχετικότητα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Καὶ περιμένουν, ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν, ὅπως ἄλλοτε οἱ χιλιασταί, τὴν συντέλειαν:* **μίαν παγκόσμιον ἐπανάστασιν!** *Καὶ ἐπίστευαν μάλιστα—ἴσως καὶ νὰ πιστεύουν ἀκόμη—ὅτι ἡ ἐπανάστασις αὐτὴ πρόκειται νὰ ἐγκαινιασθῇ εἰς τὴν* **Βαλκανικήν!** *Μαθητεύσαντες, ὅπως ἐναβρύνονται εἰς τὴν σχολὴν τοῦ «ἐπιστημονικοῦ σοσιαλισμοῦ», ὀρθόδοξοι Μαρξισταί, παραγνωρίζουν μολαταῦτα τὴν οἰκονομικὴν πραγματικότητα τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐλπίζουν, εἰς τὸν τόπον αὐτὸν τῆς εὐρυτάτης μικροαστικῆς μορφῆς, μὲ τὴν μικρὰν μειονότητα τῶν «συνειδητῶν» ἐργατῶν, νὰ ἐπιβάλουν τὴν δικτατορίαν τοῦ προλεταριάτου! Ἐξακολουθοῦν νὰ ὀνομάζουν «ἰμπεριαλιστικὸν» τὸν Μικρασιατικὸν πόλεμον, καὶ δὲν κατορθώνουν ν' ἀντιληφθοῦν—θύματα δογματικῶν προκαταλήψεων!—οὔτε τὸν ἐθνικόν, οὔτε τὸν ἀνθρωπιστικὸν χαρακτῆρα ἑνὸς ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος ἐπιδιώκει πλέον νὰ προστατεύσῃ ἀπὸ τὴν ἐξόντωσιν καὶ τὴν σφαγὴν ἑκατομμύρια Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς!*

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, φυσικά, δὲν εἶνε δυνατὴ συνεννόησις. Ἡμεῖς, καθυστερημένοι, πιστεύομεν ἀκόμη εἰς τὴν παλαιὰν καὶ δόκιμον ἀρχὴν τῆς Δημοκρατίας — εἰς τὸ δικαίωμα τῆς πλειοψηφίας νὰ κυβερνᾷ. Οἱ κομμουνισταί, ἐχθροὶ τῆς Δημοκρατίας, πιστεύουν εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν δικτατορίαν τῆς μειονότητος. Καὶ δι' αὐτό, φυσικὰ θ' ἀγωνισθοῦν μόνοι — μέχρις ὅτου ἀποκάμουν εἰς τὸ ἄγονον ἔργον των... Ἐκτὸς πάλιν ἐὰν ἐνθυμηθοῦν μίαν παλαιὰν γνωριμίαν των, καὶ θελήσουν ν' ἀνανεώσουν τὰς σχέσεις: **τὴν συμμαχίαν μὲ τὸν Ἀπολυταρχισμόν! — Ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ συνέβη εἰς τὸν παράδοξον αὐτὸν τόπον!** — *Ὁποιονδήποτε ὅμως δρόμον καὶ ἂν προτιμήσουν: εἴτε ἀγωνισθοῦν μόνοι, εἴτε συμμαχήσουν μὲ τὴν Ἀντίδρασιν — ἂς εἶνε βέβαιοι:* **Τὰ στελέχη τῶν ὀργανώσεων, τὰ προεδρεῖα, οἱ τίτλοι, θὰ μείνουν ἰδικοί των. Ἀλλὰ οἱ ἐργάται, ἡ μάζα, θὰ τοὺς ἐγκαταλείψῃ** *— ἀφοῦ, ἄλλως τε, οὔτε τοὺς ἠκολούθησε ποτέ, ἕως τώρα. Θὰ προτιμήσῃ, φυσικά, ὅπως ἀρχίζει νὰ συμβαίνῃ σήμερον εἰς ὅλον τὸν κόσμον,* **τὸν μεταρρυθμιστικὸν σοσιαλισμόν.** *Διότι οἱ ἐργάται εἶνε προικισμένοι μὲ τὸ χάρισμα νὰ ἔχουν ἀναγνώσει ὀλιγώτερα, καὶ νὰ ἐννοοῦν περισσότερα ἀπὸ τοὺς ἡγέτας. Νὰ ἐννοοῦν καὶ νὰ αἰσθάνωνται τὴν ἁπλῆν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ἐκήρυξεν ἄλλοτε ὁ Μπερνστάϊν: «Ὅτι ἡ ἐργατικὴ τάξις δὲν ἦλθεν εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ δογματικὰς θεωρίας, ἀλλὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ ἀνάγκας καὶ ἰδεώδη ἀνθρώπινα.»*

***

Τοιουτοτρόπως θὰ συνταχθῇ τὸ **«ἑνιαῖον μέτωπον τῆς ἀριστερᾶς»** *— τὸ μέτωπον τῆς Δημιουργίας καὶ τῆς Προόδου—ἐναντίον τῆς Ἀντιδράσεως καὶ τοῦ Κομμουνισμοῦ, δηλ. τῶν δύο παραγόντων τῆς ἀποσυνθέσεως. Διὰ νὰ εἶνε ὅμως ἀποτελεσματικὸς ὁ ἀγών, δὲν ἀρκεῖ ἡ συνεννόησις τῶν ὁμάδων — τῶν ὁποίων αἱ ὀργανώσεις εἶνε ὀλιγάριθμοι. Ἡ Ἰδέα, ἡ Πίστις, τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ, τοῦ κοινοῦ, — τοῦ ἀγῶνος τῆς Σωτηρίας — πρέπει νὰ κυκλοφορήσῃ, πρέπει νὰ μεταγγισθῇ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ* **Λαοῦ** *εἰς τὰς μάζας τῶν ἀστῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν. Αὐτοὶ πρέπει νὰ διαφωτισθοῦν, νὰ ὀργανωθοῦν καὶ νὰ κινηθοῦν. Ἡ δυσφορία καὶ ἡ ἀγανάκτησις, ἡ ὁποία κατέχει τὰς ψυχὰς καὶ τὰ πνεύματα, πρέπει νὰ διοχετευθῇ εἰς θετικήν, μαθηματικὴν δημιουργικὴν δρᾶσιν. Ὁ ἄνεμος ἑνὸς νέου 1909, σφοδρότερος, πρέπει νὰ πνεύσῃ πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.*

Μὲ τὴν σημαίαν αὐτὴν ὑψηλά, ἂς πορευθοῦν πρὸς τὸν Ἀγῶνα. *Αὐτὸς εἶνε σήμερον — εἰς μίαν ἀπὸ τὰς στιγμὰς τὰς τραγικὰς διὰ τὴν Ἑλλάδα —* **ὁ ὡραῖος προορισμὸς τῶν νέων ἀνθρώπων.**

ΠΑΝΗΓΥΡΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΣΤΗΝ «ΚΑΦΚΑΡΑ»

— *«Τὸ κοσκίνισμα»*

Ὧρες ὁλόκληρες παρακολουθῶ τὰς κινήσεις τῶν καβαλλάρηδων καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐννοήσω πῶς θὰ βροῦνε λογαριασμὸ ἐκεῖ μέσα οἱ Ἑλλανοδίκαι. Ἀπὸ ποῦ θὰ ἀρχίσουν οἱ ἀγῶνες, ποιοὶ θὰ συναγωνισθοῦν πρῶτοι καὶ ποιοὶ δεύτεροι, καὶ πῶς θὰ ἀναδειχθῇ ὁ νικητής. Εἶνε ἐκεῖ πέρα ἑκατοντάδες ἱππεῖς, καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐλάχιστοι οἱ νηφάλιοι. Πῶς θὰ κρατηθῇ ἡ τάξις, ποιὸς θὰ μπορέσῃ νὰ τοὺς ἐπιβληθῇ, εἶνε μυστήριον! Ὅσους ἐρωτῶ δὲν μοῦ ἐξηγοῦν. Θὰ δῶ, μοῦ λένε. Καὶ ἐγὼ πρὸς τὸ παρὸν ἐκεῖνο ποῦ δὲν βλέπω εἶνε τὸ σύστημα, οἱ κανόνες. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἔχουν ἀρχίσει οἱ προκριματικοὶ ἀγῶνες.

Ὁμάδες ἀπὸ 5—10 καβαλλάρηδες, ἀρσενικοὺς καὶ θηλυκούς ἀποσπῶνται ἀπὸ τὴν ἀνυπόμονην μάζαν τῶν τετραπόδων τῆς «Καφκάρας», ἀπομακρύνονται περὶ τὰ 600 μέτρα εἰς τὸν ἀπαξίτον δρόμον καὶ μετ' ὀλίγον, ἐλαύνοντες ἀπὸ ρυτῆρος, ἐπανέρχονται εἰς τὸ ἴδιον μέρος καὶ λαμβάνουν διαφόρους θέσεις. Τί γίνεται τώρα, ἐρωτῶ. — Τὸ κοσκίνισμα, μοῦ ἐξηγεῖ πρόθυμα κάποιος διδάσκαλος ἀπὸ τὸν Κλωμηδάδον. Ὅλοι τοῦτοι ἐδῶ θὰ παραιρέξουν μὲ τὸν ἴδιο τρόπο. Ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τετρακόσους, ὀχτακόσους, ὅσοι θέλει ἂς εἶνε, θὰ ξεδιαλεχτοῦν σιγὰ σιγὰ καὶ θὰ μείνουν δέκα ἢ πέντε. Καὶ τότε ἀπὸ τὴν ὁμάδα πλέον τῶν 5 ἐπιλέκτων ποὺ θὰ συναγωνισθοῦν τελευταῖοι θὰ ἀνακηρυχθῇ ὁ νικητής, ποὺ θὰ πάρῃ τὸ μαντήλι. Καλὴ ἡ ἐξήγησις· ἤρχισα νὰ ἐννοῶ τὴν κίνησιν καὶ τὰ ἀδιάκοπα σύρτα φέρτα τῶν ἱππέων. Ἀλλ' εἶχα ἀκόμη μίαν ἀπορίαν: Ποιὸς τοὺς κοσκινίζει, ἠρώτησα. — Ποιός; ὁ κόσμος. Δὲ βλέπετε;!...

Νὰ ἕνα πρᾶγμα ποὺ δὲν τὸ εἶχα διόλου ἀντιληφθεῖ. Συνήθως τὰ πλήθη εἰς τοιαύτας περιστάσεις δὲν εἶνε παρὰ θεαταὶ ποὺ τηροῦν παθητικὴν στάσιν καὶ ἐπευφημοῦν ἁπλῶς ἢ ἀποδοκιμάζουν. Ποῦ νὰ φανταστῇ κανεὶς ὅτι αἱ μᾶζαι ἐδῶ εἶναι τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἔχουν σκαρφαλώσει στοὺς φράχτες καὶ ποὺ ἀνασηκώνονται ὥρες ὁλόκληρες στῆς μύτες τῶν παπουτσιῶν τους, εἶνε οἱ ἄγραφοι κανόνες τῶν ἱππευτικῶν ἀγώνων! Τί τεραστία πρᾶγματι, τί ἀκατάβλητη δύναμις ἡ κοινὴ γνώμη, ποὺ τὴν περιφρονοῦμε συνήθως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου!

— Κατέβα κάτου ρὲ τσὶ κάν'ς ριζίλ' τ' φουράδα! Ὁ γαβριᾶς ποὺ φωνάζει ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ δένδρου ὅπου εἶνε σκαρφαλωμένος, ἐκπροσωπεῖ, φίλοι μου, τὴν κοινὴν γνώμην. Ὁ καβαλλάρης ποὺ κάνει «ριζίλ' τ' φουράδα» κατὰ τὴν γνώμην του, κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀποδοκιμασίας, εἶνε σαῖρτος· ἀπὸ ἀγωνιστὴς μετεβλήθη εἰς ἔφιππον θεατήν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ γνώμη τοῦ γαβριᾶ ἐνισχύεται ἀπὸ τὰ σφυρίγματα καὶ τὰς ἀποδοκιμασίας τῶν παρισταμένων...

— Νὰ χαρῶ τὰ ἀσλανάκια μ'! Μάσαλα! μάσαλα! ἐπευφημεῖ ἕνας γεροντάκος, ἐνῶ περνοῦν ἀπὸ μπροστά του σὰν σαΐτες δυὸ κένταυροι. — Μπράβο! μπράβο, ἐπιδοκιμάζουν ὅλοι καὶ χειροκροτοῦν! Αὐτὸ εἶνε. Οἱ δύο καβαλλάρηδες ἐκρίθησαν ἄξιοι «διὰ βοῆς»! Περισσότερες διατυπώσεις δὲν χρειάζονται!

Σιγὰ σιγὰ καὶ εἰς διάστημα τριῶν τὸ πολὺ ὡρῶν τὸ κοσκίνισμα ἔχει συντελσθεῖ.

Ἐκεῖνο ποὺ θαυμάζει κανεὶς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν προκριματικῶν ἀγώνων εἶνε ὁ ἀπόλυτος σεβασμὸς πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην. Καμμία ἀντίρρησις, καμμία δυστροπία, καμμία δυσαρέσκεια!

Καὶ εἶνε τόσον δηκτικαὶ πολλάκις αἱ ἐκδηλώσεις τῆς ἀποδοκιμασίας ὥστε νὰ νομίζετε πῶς ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμὴ θὰ ἀνάψῃ ὁ καβγᾶς. — Μάζεψι τὸ ζουνάρ's ρὲ μπινιτζῆ!..» «Ξέχασις νὰ βγάλ's τὰ παπούτσια σ!..» Δὲν εἶνε, σᾶς παρακαλῶ, ὅλα αὐτά, καὶ μάλιστα κατενώπιον «τῶν ἐπιλέκτων τῆς καρδιᾶς» — κατὰ ποὺ λένε καὶ τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀρραβώνων — τῶν ἀναξίων ἱππέων λεγόμενα, λόγια τοῦ καβγαδιοῦ! Θέλει τάχα παραπάνω τὸ ρωμέϊκο φιλότιμο διὰ νὰ ἀνάψῃ; Καὶ ὅμως εἰς τὴν Ἁγ. Παρασκευὴν οἱ ἀγωνισταὶ δέχονται τὰς ἐκδηλώσεις αὐτὰς μὲ χαμόγελον καὶ σπεύδουν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς ὑποδείξεις των. Δὲν ἀξίζουν κάθε ἔπαινον αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι;..

— *Ἡ Ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ*

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας εὐνόητον ὅτι ἡ ἐξουσία της εἶναι σκιώδης. Ὄχι διότι δὲν ὑπολογίζεται ἡ γνώμη της ἀλλὰ διότι δὲν θὰ ἦτο δυνατόν, καὶ ἂν ἦτο ἀντίθετος, νὰ σταθῇ ἀπάνω ἀπὸ τὴν κοινὴν ἀντίληψιν. Ἐδῶ εἶναι Δημοκρατία πέρα γιὰ πέρα. Καὶ πολὺ δικαίως. Διατί τάχα νὰ ἔχῃ σημασίαν ἡ γνώμη τῶν πέντε προὐχόντων καὶ ὄχι τῶν χιλίων ἀνθρώπων ποὺ εἶναι ὅλοι τους καλοὶ ἱππεῖς; Θὰ διέφερε τὸ πρᾶγμα βεβαίως ἐὰν τὴν Ἑλλανόδικον Ἐπιτροπὴν ἀπετέλουν οἱ ἐκλεκτότεροι τῶν ἱππέων ἀπὸ ὅλο τὸ χωριό. Καὶ ἀσφαλῶς τὰ παλαιὰ χρόνια ἔτσι θὰ συνέβαινε. Οἱ προὔχοντες θὰ ἦσαν φημισμένοι καβαλλάρηδες.

Παρὰ ταῦτα οἱ ἑλλανοδίκαι, — δὲν ξέρω πῶς ἐκλέγονται — εἶνε χρήσιμοι. Αὐτοὶ θὰ καθορίσουν τὰς ἀποστάσεις, καὶ τὰς ἐν γένει λεπτομερείας, ὅταν μετ' ὀλίγον θὰ συναγωνισθῇ ἡ ὁμὰς τῶν ἐπιλέκτων, καὶ αὐτοὶ θὰ ἀπονείμουν τὸ ἔπαθλον εἰς τὸν νικητήν.

ΑΥΡΙΟΝ: *Ὁ νικητής.—Τὸ ἔπαθλον.*
— Μετὰ τοὺς ἀγῶνας.

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Σόφια 24.—Αἱ ἐργασίαι τῶν Συνεδρίων τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν γεωργῶν ἔληξαν. Τὰ ἐκδοθέντα ψηφίσματα παρ' αὐτῶν διεπίστωσαν τὴν ὀξύτητα τῶν κομματικῶν παθῶν καὶ τὴν ἀντίθεσιν τῶν συμφερόντων, ἥτις χωρίζει τὰς κοινωνικὰς τάξεις ἐν Βουλγαρίᾳ. Ἐπὶ πλέον κατέστη ἐξ αὐτῶν προφανές, ὅτι ἐκηρύχθη καὶ ἐπισήμως ὁ πόλεμος μεταξὺ τῶν Γεωργικῶν καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως μὲ τάσεις ἀλληλοεξοντώσεως.

Εἰς τὸ ψήφισμα τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τονίζεται, ὅτι ἀπὸ μιᾶς διετίας, ἀφ' ὅτου κυβερνᾷ ὁ Σταμπολίσκυ, ἡ Βουλγαρία ἀναρχεῖται. Οἱ πολιτικοὶ φόνοι καὶ ἡ κλοπὴ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ ἀπέβησαν συστηματικοί. Αἱ ἐλευθερίαι τῆς χώρας παραβιάζονται ἀσυστόλως. Τὸ Κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα κατηργήθη. Ἡ δικαιοσύνη δὲν ὑφίσταται εἰμὴ μόνον διὰ τοὺς Ἀγροτικοὺς καὶ τοὺς συμμάχους των, τοὺς κομμουνιστάς, τὰ δύο ταῦτα ἀνατρεπτικὰ στοιχεῖα.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας καλοῦνται οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ νὰ ἀναλάβουν ἀγῶνα κατὰ τῆς δικτατορίας, τῶν Κυβερνητῶν, θυσιάζοντες καὶ τὴν ζωήν των ἀκόμη. Διὸ καὶ ἀποφασίζουν ὅπως ἀντεπεξέλθουν κατὰ τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς τυραννίας προειδοποιοῦντες ἐπισήμως τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἐὰν ἤθελε θίξῃ ὁπωσδήποτε τὴν ἐλευθερίαν οἱουδήποτε μέλους τοῦ Συνδέσμου τῶν ἀξιωματικῶν, θὰ θεωρήσῃ οὗτος προσωπικῶς καὶ διὰ τῆς ζωῆς του ὑπεύθυνον τὸν πρωθυπουργὸν Σταμπολίσκυ. Δηλοῦται ἐν τῷ ψηφίσματι ἐπίσης, ὅτι ὁ Σύνδεσμος θὰ ἀγωνισθῇ παρρησίᾳ καὶ κατὰ τῶν ἐξωνημένων ὀργάνων τῆς Μόσχας, τῶν κομμουνιστῶν, πρὸς ἀναστύλωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος.

Ὁ Σύνδεσμος θὰ συνεργασθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μεθ' ὅλων ἐκείνων τῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς πρόγραμμα τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν. Τέλος ἀναθέτει εἰς τὸ Προεδρεῖον τὴν ἐντολήν, ὅπως «ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῆς καταστάσεως καὶ εἰς τὴν πρώτην ἀπόπειραν πρὸς ἀναρχίαν καλέσῃ εἰς συναγερμὸν ὅλους τοὺς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς πρὸς ἄμυναν τῆς Πατρίδος».

Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο μετ' ἀνακουφίσεως ἀποδεκτὸν ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης. Ἡ Κυβέρνησις, πτοηθεῖσα, προὐκάλεσεν ἀντίστοιχον ψήφισμα τοῦ Γεωργικοῦ Συνεδρίου. Προτάσει τοῦ Σταμπολίνσκυ ὄντος τὸ Συνέδριον τοῦτο ἐψήφισε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ λάβῃ αὐστηρὰ μέτρα κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι συνεργάζονται μετὰ τοῦ «Συνασπισμοῦ τῶν κομμάτων» καὶ ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐξάρθρωσιν τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας».

Ἐπίσης τὸ Συνέδριον ὁμοφώνως ἀπεφάσισεν, ὅπως «ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἀποπειραθοῦν νὰ ἀνατρέψουν τὸ καθεστὼς ἢ δολοφονήσουν κανένα ὑπουργόν, νὰ κηρυχθῇ ἀμέσως ἡ Ἀγροτικὴ Δικτατορία καὶ νὰ φονευθοῦν πάντες οἱ πρωταίτιοι τοῦ κινήματος».

Συνεπείᾳ τοῦ ψηφίσματος τούτου μέγας ἐρεθισμὸς ἐπικρατεῖ καθ' ὅλην τὴν Βουλγαρίαν. Οἱ Ἀγροτικοὶ καὶ Κομμουνισταὶ ἔγιναν λίαν προκλητικοὶ καὶ οἱ φόβοι περὶ ταραχῶν καὶ κινήματος ἐπηύξησαν.

— *Ὁ ἀφοπλισμὸς τῆς Βουλγαρίας*

Ἡ διασυμμαχικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ διακοινώσεώς της πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν ζητεῖ τὴν λῆψιν νομοθετικοῦ μέτρου διὰ τὴν τιμωρίαν τῶν ὑπευθύνων ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἐφήρμοζον τὰς διατάξεις περὶ ἀφοπλισμοῦ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΣΜΥΡΝΗ, 27 Μαΐου

— *Ἀξιωματικοὶ ἐκ Κων)πόλεως*

Διὰ τοῦ καταπλεύσαντος σήμερον ἐκ Κων)πόλεως ἀτμοπλοίου «Ἀγγελικὴ» ἀφίκοντο ἐκεῖθεν ὅπως παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Στρατιὰν Μ. Ἀσίας ἐκ τῶν ἐκεῖ ἀξιωματικῶν τῆς Ἀμύνης ὁ ἀνθ)γὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Δ. Ἀναγνωστίδης καὶ ὁ ἀνθ)στὴς τοῦ ἰδίου ὅπλου κ. Γ. Χανιώτης.

Ἐπίσης διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀλκμήνη» ἀφίκοντο ἐκ Κων)πόλεως ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Γεωρ. Καλαμπόκης καὶ ὁ ἀνθ)στὴς τοῦ πεζικοῦ κ. Γεωρ. Κράνης.

— *Μητροπολίτης Σμύρνης*

Γράφουσιν ἐκ Κων)πόλεως ὑπὸ προχθεσινὴν ἡμερομηνίαν:

Ἐπεστάλη χθὲς Συνοδικῶς εἰς τὸν Μητροπολίτην Σμύρνης κ. Χρυσόστομον ὅπως τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς Μικρασιατικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ Ἀρμενίου Ἐπισκόπου Σμύρνης καὶ μεταβῇ εἰς Λονδῖνον καὶ Ἀμερικὴν πρὸς διαφώτισιν τῆς δημοσίας γνώμης διὰ τὸν Μικρασιατικὸν ἀγῶνα.

— *Εὐχαριστίαι Τούρκων*

Πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλην. Διοικήσεως ἐν Κιουταχείᾳ ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ νομάρχου τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον.

Λαμβάνω τὴν τιμήν, ἵνα πληροφορήσω Ὑμᾶς ὅτι αἰσίως ἐφθάσαμεν εἰς τὰς χαρμοσύνους ἡμέρας τοῦ Βαϊραμίου, ἀφοῦ ἠξιώθημεν ἵνα ἐκτελέσωμεν ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ τὰ θρησκευτικά μας καθήκοντα ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, καὶ νὰ ἐκφράσω Ὑμῖν, ἐξ ὀνόματος πάντων τῶν κατοίκων τῆς ὑπ' ἐμὲ Διοικήσεως τὰς ἐπὶ τούτῳ εὐχαριστίας ἡμῶν.

27 Μαΐου 1922

Ὁ Νομάρχης Κιουταχείας
(ὑπογρ.) ΙΜΠΡΑΧΗΜ

— *Συμπλοκὴ μετὰ Τσετῶν εἰς τὴν περιφέρειαν Θειρῶν*

Κατὰ τὰς χθεσινὰς πληροφορίας, παρὰ τὸ χωρίον Γενὶ Σεχὶρ τῆς περιφερείας Θειρῶν ἐγένετο μεγάλη συμπλοκὴ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων χωροφυλάκων καὶ πολυμελεστάτης Τουρκικῆς λῃστρικῆς συμμορίας. Κατὰ τὴν συμπλοκήν, ἥτις ὑπῆρξε λυσσωδεστάτη καὶ μακρᾶς διαρκείας, ἐφονεύθησαν περὶ τοὺς 20 λῃσταὶ καὶ ᾐχμαλωτίσθησαν 7. Ὑποχωροῦντες ἀτάκτως καὶ ἐν πλήρει πανικῷ οἱ τσέται ἐγκατέλειψαν εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων χωροφυλάκων 23 ἵππους καὶ ἄφθονον πολεμικὸν ὑλικόν. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, εἰς τὸ Ἀξίσαρ ἐγένετο συμπλοκὴ μεταξὺ χωροφυλάκων καὶ τῆς συμμορίας Μπεχλῆ Μουσταφᾶ Κεμάλ. Οἱ τσέται ἐτράπησαν εἰς φυγήν, ἀφίσαντες δύο νεκροὺς καὶ ἱκανοὺς τραυματίας καὶ αἰχμαλώτους.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΧΘΕΣ
ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ τελευταίου τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, ὅστις διὰ τοῦ τιμίου του αἵματος ἐπεσφράγισε τὰ κληρονομικὰ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς δικαιώματα ἐπὶ τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων. Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος θὰ ἔπρεπε βεβαίως νὰ καταλάβῃ τὴν ἐνδοξοτέραν καὶ περιφανεστέραν θέσιν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν ἐθνομαρτύρων. Ἀλλ' ὁ ζυγὸς τῆς δουλείας οὐδέποτε ἐπέτρεπε τοιαύτας ἐκδηλώσεις εἰς τὸν χριστιανισμόν, ἡ δὲ προβενιζελικὴ Ἑλλὰς νοσταλγικῶς μόνον ἀποβλέπουσα πρὸς τὴν θρυλλικὴν Ἑπτάλοφον καὶ ἀμυδρὰν ἐλπίδα ἔχουσα περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐπανακτήσεως αὐτῆς, ἐλησμόνει — ἂν δὲν ἐτόλμα — νὰ ἀποτίσῃ τὸν ὀφειλόμενον φόρον εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἡρωϊκοῦ Ἐθνομάρτυρος. Ἤρχισεν ὅμως νὰ ἀνατείλῃ ἡ χαραυγὴ τῆς ἀφυπνίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ νὰ λαμβάνῃ μορφὴν πραγματοποιήσεως τὸ γλυκὺ ὄνειρον τῶν πόθων καὶ ἐλπίδων αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἐπιτελούμενον καθ' ἕκαστον ἔτος τὸ πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Παλαιολόγον ἐπιβαλλόμενον καθῆκον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Ποίας ὅμως ἐλπίδας ἐγέννα πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἡ τέλεσις τοῦ μνημοσύνου τούτου, καὶ ποίαν ἀπογοήτευσιν καὶ φόβον ἐμπνέει σήμερον εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, βλέποντα ὁλονὲν ἀπομακρυνομένην τὴν ὀπτασίαν τοῦ τρούλλου τῆς Ἁγίας Σοφίας, καὶ σβεννύμενα ὁσημέραι τὰ ὄνειρά του, τὰ ὁποῖα ὀλίγον ἔλειπε ἵνα πραγματωθοῦν. Ἂς εὐχηθῶμεν οἱ φόβοι νὰ ἀποδειχθοῦν ἀβάσιμοι καὶ ἡ ἀπογοήτευσις νὰ εἶναι παροδική, καὶ ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ ἡρωϊκὸς θάνατος τοῦ θρυλλικοῦ αὐτοκράτορος θὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα τῶν ἐπιβεβλημένων ὑπερτάτων θυσιῶν χάριν τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης τῆς πατρίδος.

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ
τῶν ἐν Ἀθήναις Τραπεζῶν ψάλλουν τὸν ἐπικήδειον εἰς τὸ περίφημον «Κονσόρτιουμ» ἐπὶ τοῦ ὁποίου τόση ῥητορικὴ κατηναλώθη ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει καὶ τόσοι διθύραμβοι ἐψάλησαν ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν ὀργάνων. Καὶ κατηγοροῦν ἤδη τὸ Συνδικᾶτον οἱ διευθυνταὶ τῶν Τραπεζῶν, οἵτινες εἶναι καὶ οἱ μᾶλλον ἁρμόδιοι νὰ ἐκφέρουν γνώμην, ὅτι δὲν ἐπέτυχε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὕψωσιν τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος, ὅτι δὲν δύναται οὐδεμίαν σχεδὸν τῶν ἀναγκῶν, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὁποίων ἱδρύθη καὶ ὑφίσταται νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ ὅτι ἐκ τῆς ὑπάρξεώς του ἐδημιουργήθη πανικός, ἐπιτείνας τὴν διάθεσιν τοῦ κόσμου, ὅπως προσφεύγῃ εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν καὶ ἀκόμη ὅπως φυγαδεύῃ τὰ κεφάλαιά του εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ ὅτι παρεμποδίζει τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴν συναλλάγματος, τὴν ὁποίαν σαφῶς ὑποδεικνύει ἡ διακοπὴ τῶν καταθέσεων ἐξωτερικοῦ. Παρὰ ταῦτα ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ σοφοῦ μέτρου, χρησίμου ὡς γνωστὸν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν «ἡμετέρων».

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ
ὁ λόγος περὶ συνδικάτου καὶ τῶν πανηγυρικῶς διαψευσθεισῶν ἐλπίδων τὰς ὁποίας ἐπηγγέλθη δι' αὐτοῦ ἡ κυβέρνησις, δὲν νομίζομεν ἄσκοπον νὰ ὑπενθυμίσωμεν καὶ τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν διχοτόμησιν τῶν χαρτονομισμάτων διαβεβαιώσεις της. Ὑπεσχέθη ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης τοὐλάχιστον κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ ἔκπτωσιν τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος. Τὸ κατωτέρω τιμολόγιον εἰδῶν τινῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν προνοεμβριανὴν περίοδον μαρτυρεῖ περὶ τοῦ μὲν καὶ αἱ ἀλλαχοῦ δημοσιευόμεναι τιμαὶ τῶν νομισμάτων ἐν Σμύρνῃ περὶ τοῦ δευτέρου. Ἂν ἠμπορεῖτε μὴ θαυμάσετε τὴν προβλεπτικότητα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἂν τολμᾶτε μὴ πιστεύετε τὰς διαβεβαιώσεις της! Ψέματα;...

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣΗΣ
τῆς «ἐλευθερίας» ὑπὸ τῶν ἐλευθερωτῶν τῆς πλατείας Συντάγματος ἡ ζάχαρη ἐτιμᾶτο αἰσίως δραχμὰς 7.20 ἡ ὀκᾶ, τὸ ῥύζι 6.60, ὁ καφὲς 20 καὶ ἔχει ὁ Θεὸς ἕως αὔριον—μεθαύριον. Ἐπὶ «τυραννίας» κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχήν, ἡ ζάχαρη ἐτιμᾶτο δραχ. 3.90, τὸ ῥύζι 2.60 καὶ ὁ καφὲς 5.60. Εἶναι κανεὶς νὰ μὴ εἶναι ἐνθουσιασμένος μὲ τέτοιαν «ἐλευθερίαν»;

ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Προκαλεῖται Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπαναφέρονται εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐκ τῆς διαθεσιμότητος 40 ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀμύνης. Οἱ ἐπαναφερόμενοι εὑρίσκονται ἅπαντες εἰς Ἀθήνας.

'ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ,

Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνην

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ
Ἐτησία Δρ. 40	||	Ἐτησία Δρ. 60
Ἑξάμηνος » 25	||	Ἑξάμηνος » 35

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις προπληρώνονται

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΕΛΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ νὰ μᾶς ἐμβάσουν τὰς καθυστερουμένας συνδρομάς των.

ΤΟΠΙΚΑ

— Ἡ προχθεσινὴ πυρκαϊά.

Περὶ τὴν 8 1)2 ὥραν τῆς ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου πυρκαϊὰ ἐργαζείσα εἰς τὴν ἰδίαν περίπου σειρὰν οἰκιῶν τῆς πόλεώς μας θέσιν «Ταμπακιριά» ἀπετέφρωσε τὸ ἐξ ἐδροσεζόμενον ἐργοστάσιον βυρσοδεψίας τοῦ κ. Ἀράπη.

— Ἡ ἀνατίμησις τοῦ ἄρτου

Πορὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ συνεχίζονται οἱ συνεννοήσεις διὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ ζητήματος τοῦ ἄρτου. Ὁ κ. ὑπουργὸς καταβάλλει προσπαθείας ὅπως συμβιβάσῃ τὰς ἀξιώσεις μεταξὺ τῶν ἀρτοποιῶν καὶ ἀρτοκαπήλων χωρὶς νὰ ἀνατιμηθῇ ὁ ἄρτος, θεωρεῖται ὅμως ἐντελῶς ἀπίθανον ὅτι θὰ κατορθωθῇ τοῦτο.

— Προσοχὴ εἰς τὰ «Στέμματα»

Ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις ὀργάνων τῆς κατα-διώξεως συνελήφθη σπεῖρα παραχαρακτῶν μετοβιβλίωσα τὰ «Στέμματα» τῶν 50 δραχμῶν εἰς Σταύρους δι' ἐπικολλήσεως ἐπὶ τοῦ Στέμματος λεπτῆς μεμβράνης φερούσης τὴν εἰκόνα τοῦ Γεωργ. Σταύρου.

— Ἡ ἀπόλυσις τοῦ 1904

Νεώτατα πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς ὅπως ἀπολυθοῦν οἱ ἐφεδροι τοῦ 1904. Ἡ σχετικὴ διαταγὴ κοινοποιεῖται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν.

— Τὰ νέα μεταλλικὰ κέρματα

Τὰ παραγγελθέντα εἰς Ἀγγλίαν νέα μεταλλικὰ κέρματα διὰ τῶν ὁποίων θὰ γίνῃ ἡ ἀντικατάστασις τῶν τεθέντων εἰς κυκλοφορίαν χαρτόνων τοιούτων, θὰ φθάσουν ἐνταῦθα μετὰ τρίμηνον τοὐλάχιστον.

Τὰ κέρματα ταῦτα θὰ κατεσκευασθοῦν ἐκ κράματος χαλκοῦ καὶ νίκελ μὲ ἀναλογίαν 75 0)0 μὲ 25 0)0. Θὰ εἶνε δὲ τῶν 20 καὶ τῶν 50 λεπτῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Θησαυροῦ θὰ παραγγείλῃ εἰς τὰς νομισματικοτείχη ἀργότερον καὶ κέρματα 5 καὶ 10 λεπτῶν.

— Κλήρωσις Ἀγγειοφόρου

Κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἐν Ἀθήναις 7ην κλήρωσιν τοῦ Δανείου 300 ἑκατομ. 5 0)0 1922, ἐκληρώθησαν αἱ κάτωθι ὁμολογίαι :

Β, 126.648 δραχ. 200.000, Β. 238.099 δρχ. 100.000, Γ. 062.475, Γ. 380.701, Β. 471.337, Γ. 360.321 ἀνὰ δρ. 25.000, Γ. 043.302, Β. 440.200, Β. 364.860, Α. 389.304, Γ. 009.045, Β. 302.333, Γ. 176.166, Α. 177.074, Γ. 060.854, Β. 127.984 ἀνὰ δρ. 10.000.

— Αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου ἐγένοντο εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Γυμνασίου αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τοῦ Α'. καὶ Γ'. δημοτικοῦ σχολείου ἀρρένων. Καίτοι τὸ εὐγενὲς τοῦτο μάθημα ἔχει τελείως παραμεληθῇ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, ἐν τούτοις, χάρις εἰς τὸς καταβληθείσας προσπαθείας, ἐξετελέσθησαν ἀρκετὰ ἐπιτυχεῖς ἀσκήσεις ὑπὸ τῶν μαθητῶν.

— Σχολικαὶ ἐκδρομαὶ

Χθὲς περὶ τὴν 1ην ὥραν μ. μ. ἀφῆκαν τὸ ἐνταῦθα εἰ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου Μανδαμάδου μετὰ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῶν κ. Παν. Μανρῆ διδάκτορος τῆς φιλολογίας.

Ἡ κωμόπολις μας προσέλαβεν ἀμέσως ἑορτάσιμον ὄψιν, καθόπι μὲ τὰς παρελάσεις ποὺ ἔκαμον οἱ μαθηταὶ φάλλοντες ἀνὰ τὰς ὁδοὺς διάφορα πατριωτικὰ καὶ παιδαγωγικὰ ἄσματα διεγύθη μία χάρις ἀληθῶς πανηγυρική.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς ἐξετελέσθη τελείως : Ἐκκινήσεως ἐκ Μανδαμάδου χθὲς μίαν πρωΐ, ἐπεσκέφθησαν τὸν Κλωμηδόδον, Ἅγ. Παρασκευήν, Καλλονήν, καὶ τὰς δύο Μονὰς τοῦ Λειμῶνος διανυκτερεύσαντες τὸ ἑσπέρας ἐνταῦθα. Σήμερον δὲ διελθόντες διὰ τοῦ Κερομίου καὶ τῶν Ποσιανῶν μετέβησαν εἰς τὴν Ἁγίαν Ἄνναν, ἐλαίνειον τῆς Καλλονῆς καὶ ἐκεῖθεν ἀνεχώρησαν διὰ Μανδαμάδον.

Ἀντιγράφομεν διότι ὁ στενὸς χῶρος τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου» δὲν μᾶς ἐπιτρέπει ἵνα ἐπαρκῶς τοποθετήσωμεν ἐνταῦθα πόσον ὠφέλιμοι εἶναι αἱ σχολικαὶ αὐταὶ ἐκδρομαί, ὄχι μόνον ἀπὸ παιδαγωγικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὑγιεινῆς καὶ κοινωνικῆς ἀπόψεως. Αἱ γεωγραφικαί, γεωλογικαί, ἀρχαιολογικαὶ κτλ. παρατηρήσεις τὰς ὁποίας ἐπὶ τόπου διδάσκοντα παρὰ τοῦ διδασκάλου των οἱ μικροὶ ἐκδρομεῖς ἢ γνωμίμως των μὲ τοὺς μαθητὰς τῶν ἄλλων σχολείων ἢ μεταξύ των καὶ ἐκ τῶν διαφόρων χωρίων ἀναπτυσσομένη κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη κ. τ. λ. εἶναι τόσον πρακτικὰ ὠφέλιμα μαθήματα, ὥστε ἀπὸ καρδίας συγχαίρομεν τὸν ἀκούραστον καὶ ἀκαταπόνητον σχολάρχην Μανδαμάδου κ. Παναγ. Μακρῆν, ὅσας ἐννοεῖ διὰ παντὸς μέσου νὰ διδάξῃ καὶ φρονηματίσῃ καὶ ἐκπαιδεύσῃ τοὺς μαθητάς του.

Ὡς ἐν ὑστερογράφῳ, δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τὸ πόσον εἶναι ἀνεπτυγμένον τὸ αἴσθημα τῆς φιλοξενίας εἰς τὴν κωμόπολίν μας ἀφοῦ οἱ ἴδιοι ἐδόμεν τὴν νύκτα ἀνθρώπους μεταβαίνοντας εἰς σπίτι ὅπου εἶχον φιλοξενηθῇ δύο ἢ τρεῖς μαθηταὶ καὶ παρακαλοῦντες ὅπως παραλάβουν τοὐλάχιστον ἕνα καὶ αὐτοὶ διὰ νὰ τὸν φιλοξενήσουν. Τὰ ὄψια δὲ μὲ τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεώς ἐννοοῦσαν οἱ εὐγενεῖς Καλλονάτισσοι νὰ φορτώσουν τοὺς ὑπ' αὐτῶν φιλοξενηθέντας ἦσαν τόσον πολλά, ὥστε οἱ μικροὶ μαθηταὶ, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν μακρὰν μέχρι Μανδαμάδου ἀπόφασιν ἠναγκάσθησαν νὰ μὴ τὰ δεχθοῦν.

Ἐν Καλλονῇ τῷ 26ῃ Μαΐου 1922

Σίμων Ἰωνᾶς

— Ζῆς ὄν καὶ ρέπτα ;

Δὲν θὰ εἴχομεν καμμίαν διάθεσιν νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸν καλλίτεχνον καθ' ὅλα κύριον Ἰ. Κακριδέλλην, ἐὰν δὲν εἴχομεν τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ ἴδιος ἐπιθυμεῖ τὴν χρεωτικὴν δημοσιογραφικήν του προσπάθειαν κρύπτουσαν ἐκεῖνοι ἀκριβῶς αἰτίαν, προκαλῇ θέντες ὑφ' ἡμῶν διά τας ἀπαλὰς πλέσεις τῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν πολιτῶν πρὸς. .

αὐθόρμητον (!) ἐκδήλωσιν Βασιλικῶν (ἀνάγνωθι Γουδικῶν) φρονημάτων, δὲν ἐτόλμησαν νὰ ἀπαντήσουν.

Διὰ τοῦτο ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἵνα ἀποδείξωμεν πῶς ***ἀκριβέστατα*** ἔχουσι τὰ γεγονότα καὶ κατὰ ποῖον τρόπον ***ὑφηρπάγησαν*** αἱ ἐν τῷ περιφήμῳ «ἀνακοινωθέντι» φιγουράρουσαι ὑπογραφαὶ πρεσβέων ***ὑπαρκτῶν καὶ ὄνομα ἂν μὴ τελείως ὑπαρκτῶν σωματείων.***

Τὸ ἐν λόγῳ ἄνω ἀνακοινωθὲν, ἐμαευθέν εἰς τὴν Δημαρχίαν ὑπὸ εὐαρίθμων ἐρμηνευτῶν τῶν αὐθορμήτων λαϊκῶν ἐκδηλώσεων—μὴ γελᾶτε !—θὰ ἦτο καταλληλον πρὸς ἐπίδειξιν ἱκανότητος τῶν ἐνταῦθα κοιμωμένων ὑπαπαντόρων ἀπέναντι τοῦ ἐν Ἀθήναις Κεντρικοῦ Πρακτορείου, ἐὰν ὑπεγράφετο καὶ παρὰ τῶν προέδρων τῶν σωματείων, ***ζώντων τε καὶ τεθνεώτων,*** οἵτινες ὄβηεν τὸ συνέταξαν. Αὐτὸ ἠτο εὐκολόπαικτον πρᾶγμα. Μ' ὀλίγους ἐμένοι οἱ Πρόεδροι ἴσως νὰ εἶχον τὸ θάρρος νὰ μὴ συμφωνήσουν ἀλλ' ἕνας ἕνας ποῖος θὰ ἐτόλμα νὰ μὴν ὑπογράψῃ ;

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Δήμαρχ. ὑπάλληλος ὅσης ἀπεστάλη διὰ τὴν περισυλλογὴν τῶν ὑπογραφῶν δὲν συνήντησε καμμίαν δυσκολίαν εἰς τὸ ἔργον του. Καὶ ὑπέγραψαν ὅλοι, ἀναμετρῶντες ἴσως τὰς συνεπείας τῆς ἀρνήσεώς των, πλὴν τοῦ προέδρου τοῦ Πολ. Ἐργ. Κέντρου, χωρὶς νὰ ἔχουν τοιοῦτον σκοπόν. Διότι ὁ Νόμος καὶ τὰ καταστατικὰ τῶν σωματείων ἐπιβάλουν εἰς τοὺς ***προέδρους τὴν ὑποχρέωσιν*** νὰ ΕΚΤΕΛΟΥΝ τὰς ἀποφάσεις τῶν σωματείων, ὅταν δὲν λαμβάνουν κατ' αὐτὰς συνεδριάσεις τῶν συμβουλίων ὡς καὶ τὰς τῆς ὁλομελείας κατόπιν γενικῶν συνελεύσεων καὶ οὐχὶ νὰ ***λαμβάνουν*** ἀποφάσεις καὶ μάλιστα ἀποκλειστικοῦ περὶ τοιούτων, αἵτινες ἀποσιωπῶν εἰς πολιτικὴν καὶ κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν. Αὐτὰ εἶνε τὰ πραγματικὰ γεγονότα. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν ***μόνον*** κατ' ὄνομα ὕπαρξιν ἑνίων σωματείων, προκαλοῦμεν τὸν νέον συντάκτην τῆς «Ἑλ. Ἀδύνου» νὰ παρουσιάσῃ τὰ ***πρακτικὰ καὶ μιᾶς ἔστω συνεδριάσεως τῶν συμβουλίων ἢγεμονικῆς συνελεύσεως*** τῶν σωματείων Βυρσοδεψῶν, Κηπουρῶν καὶ Κτιστῶν, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν ἄλλους λόγου ἀποδεικνύοντας τὴν κατὰ τύπους μόνον ὕπαρξιν πολλῶν ἄλλων σωματείων.

Ἀκόμη μιαν λέξιν : Ὁ κ. Κακριδέλλης ἂν καὶ ἑκτὸς ἀνθρωπος,» ὅπως λέγει, ἰσχυρίζεται ἀναιθῶς ὅτι ἡ σύντεξις τοῦ «Ἑλ. Λόγου» ἀνεγνώρισε λάθος της καὶ ὑπεχρεώθη ἐπανόρθωσιν. Τῷ ἐδήλωσεν ἁπλῶς, ὡς εἶχεν ἄλλως τε καθῆκον, ὅτι δὲν θὰ ἠρνεῖτο σχετικὴν ἐνυπόγραφον δήλωσίν του, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ τὴν σχολιάσῃ καταλλήλως. Ἀντὶ τούτου ὅμως οὗτος ἐπροτίμησε νὰ καταφύγῃ εἰς σοφιστείας ; ὑποστηρίζων ὅτι δὲν ἐπεκύρωσε τὴν γνησιότητα τῶν ὑπογραφῶν ἀλλὰ...τὸ γνήσιον τοῦ ἀνταγράφου, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ Βουτύρου. Σὰν νὰ λέγῃ δηλαδὴ ἀφελέστατα : «Δὲν ἦταν Γιάννης ἀλλὰ Γιαννάκης»!

ΔΙΑΜΑΝΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 29. — Φ. Κουτζοκώδ. ΔΕΥΤΕΡΑ, 30. — Β. Παπαδοπούλου

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 30. — «Κέο» διὰ Χίον καὶ Πειραιᾶ.

ΘΕΑΜΑΤΑ

«Ζάππειον»

Ἀπόψε ἡ «Κυρία μὲ τὰ γαρίζα» ὅπου πρωταγωνιστεῖ ἡ γόησσα Μακόφσα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Εὐχαριστήρια

Ὑποχρεώσεί μου θεωρῶ νὰ ἐκφράσω καὶ διὰ τοῦ τύπου τὰς εὐχαριστίας μου εἰς τὴν ἐπισήμονα μοῖαν Ἑλένην Πιτσοπτή, ἡ ὁποία ἐπέδειξεν ὅλην τὴν ἱκανότητά της κατὰ τὸν δύσκολον τοκετὸν τῆς συζύγου μου.

Βασίλειος Τσάκαλος

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΩΝ ΚΛΕΙΣΙΜΩΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ
ΣΜΥΡΝΗΣ

Τιμαὶ ἐλευθέρας ἀγορᾶς

Γ. Σταῦρος Γρόσια 4.12/40
Λίρα Ἀγγλίας chèque Δρχ. 161.80
Λίρα Τουρκίας χουῆ » 160.70
Δολλάριον cheque » 36.28
Λιρέττα » 1.89
Φράγκον » 3.20
Μάρκον » 12.80
Λίρα Ταλαὶ » 23.27

Τὸ 100 Στέμματα 60 Σταῦροι
Μυτιλήνη τῇ 29 Μαΐου 1922
(Γραφεῖον Ε. καὶ Μ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΕΚ ΠΕΡΓΑΜΟΥ

[Ἐξ ἀνταποκριτοῦ μ. μ.]

— Φόνος ἀρχηγοῦ Τσετῶν

Μὲ χαρὰν ἀναγγέλλω σήμερον τὸν φόνον τοῦ περιβήτου ληστάρτορου Νατσίκογλου ὅστις ἐντὸς διετίας εἶχε φονεύσῃ ἀνὰ τὴν περιφέρειαν μας 38 ἄτομα, ὡσὰς ἐγένετο ὥ; ἐξῆς:

Πληροφορηθεὶς ὁ Μοίραρχος Περγάμου κ. Ζέξης Ξεν. ὅτι ὁ λήστορος οὗτος πολλάκις εἰσέρχεται τὴν νύκτα εἰς τὴν πόλιν ἀπέστειλε 4 γενναίους παλληκάρια τον, τοὺς κ. κ. Δήμητρ. Μπέμπη, Παπαπαπαπᾶν καὶ Καλλιτσᾶν οὖτινες, στήσαντες ἐνέδραν εἰς δεσπόζουσαν θέσιν ἔξωθεν τῆς Περγάμου ἐφόνευσαν αὐτόν.

Τὸ πτῶμα τοῦ κακούργου μετεφέρθη χθὲς ἐνταῦθα καὶ ἐτέθη ἐξωθεν τοῦ Διοικητηρίου εἰς κοινὴν θέαν.

Δι' τοῦ φόνου τοῦ κακούργου τούτου ἀπαλύνη ἑνὸς φοβεροῦ ἐφιάλτου τῆς ἡ περιφέρειά μας, διὰ δύναται δὲ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐξέρχονται ἐλευθέρως εἰς τὰ κτήματά των οἱ κάτοικοι.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὸν δρασιτήριον Μοίραρχον κ. Ζέξην Ξεν. ὅστις πᾶσαν φροντίδα καταβάλλει ὅπως ἐκκαθαρίσῃ τὴν περιφέρειάν μας ἀπὸ τὰς συμμορίας καὶ τὸν θανατισμόν μας πρὸς τοὺς ρηθέντας 4 χωροφύλακας διὰ τὴν γενναιότητα καὶ αὐτοθυσίαν των.

— Νέα συμπλοκὴ

Ἀγγέλλεται σήμερον ἄλλη συμπλοκὴ πλησίον τοῦ χωρίου Ἰσιαηλῆ μεταξὺ 25μελοῦς συμμορίας τσετῶν καὶ ἀποσπάσματος ἐκ 4 χωροφυλάκων οἵτινες συνώδευον τὸν Δημόσιον εἰσπράκτορα.

Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ταύτην ἐγνώσθη ὅτι ἐφονεύθη ὁ Δημόσιος εἰσπράκτωρ καὶ ἐτραυματίσθη χωροφύλαξ Μαυρομάτης, αἱ ἀρχαὶ ἐνεργοῦν δραστηρίως διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ κρυσφυγέτου καὶ ἐξόντωσιν τῆς νέας ταύτης συμμορίας.

Πέργαμος τῇ 25 Μαΐου 1922.

Α. Μ.

Η ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΑ ΜΑΣ

Ἐνδιαφέρουσα μελέτη περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐλαιουργίας ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν «Οἰκονομολόγον» Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Μάζογη, ἐπόπτου τῆς βιομηχανίας παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐξ ἧς πραλαμβάνομεν τὰ κατωτέρω, ἀφορῶντα κυρίως ὑποδείξεις περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς ποιότητος τῶν ἐλαίων :

«Περιτεύει νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι πλεῖστα τῆς Ἑλλάδος μέρη, ἄγνωστον καὶ τοὺς στοιχειώδεις κανόνας τῆς ἐλαιουργίας καὶ τοῦτο διότι ὀλίγοι εἰσὶ μικροβλαπτοπαραγωγοὶ ἠθέλησαν σοβαρῶς νὰ ἰσχληθοῦν περὶ αὐτῆς, ἐπειδὴ τὸ Κράτος τοῖς ὡμίλησεν ὅλως ἀνεπισήμως, διὰ τῶν ὀλίγων τῶν εἰδικῶς πεπιτυχ ἐλαιουργίαν ἀσχοληθέντων ὑργάνωσεν.

Τὸ ἐπιβαλλόμενον ὡς πρώτιστον ἐν Ἑλλάδι πρὸς βελτίωσιν τῆς ποιότητος τοῦ ἐλαολάδου της καὶ ἀνύψωσιν τῆς σχετικῆς Βιομηχανίας; της, εἶναι τὸ πῶς θὰ παταχθῇ ὁ ἐμπειρισμὸς ὁ δόηγῶν εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ πλείστου τῶν Ἑλληνικῶν ἐλαολάδων. Ἡ θλιβερὰ εἰκὼν τῆς ἐλαιουργίας ἐν Κρήτῃ εἶνοι ἀνάγραπτον, ἐπὶ τὸ ἀσθενέστερον ἴσως, καὶ τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος (Κυνουρίας, Κορινθίας, Μεγαρίς, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶ (ἐν μέρᾳ) Μεσσηνίᾳ (ἐν μέρᾳ), Λακωνίᾳ (ἐν μέρᾳ) κτλ.) καὶ ἡ μεγίλη ὀξύτης τῶν Ἑλληνικῶν ἐλαολάδων (74,5,97, συνηθέστατα 20 ἑπτερ. εἰς ἐλαϊκὸν ὀξύ) ὡς καὶ ἡ ἀηδὴς των γεῦσις, ὀφείλονται εἰς τὰ ἑξῆς αἴτια:

α'.) Εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐλαιοκάρπου ἐκ τῆς μὴ ἐγκαίρου περισυλλογῆς καὶ ἀθλίας αὐτοῦ ἐναποθηκεύσεως.

β'.) Εἰς τὸν ἀνεπάρκειαν τῶν μηχανικῶν μέσων λόγῳ τῆς ἀτελείας τῶν ἐλαοτριβείων.

γ'.) Εἰς τὸ ἀκάθαρτον τοῦ χώρου τοῦ ἐλαοτριβείου, τῶν μηχανημάτων αὐτοῦ καὶ τῶν συναφῶν πρὸς τὴν ἐλαιουργίαν σκευῶν κλπ.

Καὶ τὰ τρία ταῦτα αἴτια ὀφείλονται, σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου, εἰς τὴν ἀδιαφορίαν καὶ μοιρολατρίαν τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν οἵτινες, ὑπ' οὐδενὸς νομοθετικοῦ διατάγματος κωλυόμενοι, εἶναι ἐλεύθεροι νὰ πωλοῦν τὸ, ὅπως-ὅπως παραγόμενον ἐλαόλιδον, ὡς βρώσιμον ἢ εἰς τὴν ἐγχώριον τοιοῦτον κατανάλωσιν. Εἰς οὐδὲν τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν δύναται νὰ κυκλοφορήσῃ ὡς ἐδώδιμον ἐλαόλαδον ὀξύτητος ἀνωτέρας τῶν 5 βαθμῶν (ὀξύτης ἐκφρασμένη εἰς ἐλαϊκὸν ὀξύ), ἐνῷ παρ' ἡμῖν ταιοῦτον ἐλαόλαδον εἶναι δυσεύρετον (τὰ καλὰ Ἑλληνικὰ ἐλαόλαδα ἀγοράζονται ὑπὸ τῶν ξένων διὰ νὰ πωληθοῦν, συσκευαζόμενα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὡς Γαλλικὰ ἢ Ἰταλικὰ—ἐκθ. ὑπ' ἀρ.θ, 456—)συνηθέστατα δὲ τὸ ἐκ τῶν παντοπωλῶν ἀγοραζόμενον, πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν ἔχει ὀξύτητα ἀνωτέραν τῶν 15 βαθμῶν, πολλάκις 30, τοὐτέστιν ἐλαιόλαδον ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγείαν.

Διὰ πάντα ταῦτα χρειάζεται λῆψις νομοθετικῶν μέτρων πρὸς περιορισμὸν τῶν κυκλοφορούντων ὡς βρωσίμων ἐλαιολάδων μεγάλης ὀξύτητος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἑτοίμης ἤδη ἐργασίας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Χημικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ζαλαχώστα περὶ τῆς «Βάσεως καὶ Χαρακτήρων ἐκτιμήσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἐλαολάδων» (καθορισμὸς βαθμοῦ ὀξύτητος κ. λ. π.) διότι τότε θὰ ὑποχρεωθοῦν, ὅταν ἴδουν ὅτι τὸ προϊὸν των, λόγῳ τῆς κακῆς κατεργασίας καὶ τοῦ μεγάλου ἐπομένως βαθμοῦ ὀξύτητος καὶ τῆς ἀηδοῦς γεύσεως, δὲν θὰ δύνανται νὰ κυκλοφορήσῃ ὡς βρώσιμον εἰς τὴν ἀγορὰν, νὰ σκεφθοῦν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν ἐλαιουργίαν καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἀναμφιβόλως, πρὸ πολλοῦ χρόνου οἱ διάφοροι περὶ τὴν ἐλαιουργίαν ἀσχοληθέντες γραπτῶς ἢ προφορικῶς, θὰ τοὺς ὡμίλησαν τότε ἀλλ' ἐκεῖνοι τὰ ἀπέρριψαν· εἰς τὸν κίλαθον τῶν ἀχρήστων ἐμμένοντες, μετὰ θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας εἰς τὸ Status quo, τὸ ἐκ τῶν προγόνων των.

***

Ἐξακολουθῶν ὁ κ. Μάζογης προτείνει διάφορα νομοθετικὰ μέτρα καὶ ἰδίως τὰ ἐν Πορτογαλλίᾳ ἐφαρμοζόμενα, τὰ ὁποῖα, ὡς ἀφορῶντα τὸ Κράτος, παραλείπομεν

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ζητεῖ θέσιν παιδαγωγοῦ παρὰ οἰκογενείᾳ. Πληροφορίαι : Φαρμακεῖον Παπαδοπούλου. 2—3

Τὰ τηλεγραφήματά μας καθυστεροῦσιν.

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ὁ κ. Βενιζέλος κατέκρινε τὴν στάσιν τοῦ κ. Στεργιάδου

Παρίσιοι, 26. — Ἐξ ἐγκύρου πηγῆς βεβαιοῦται ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ὁμιλῶν τελευταίως εἰς φίλους του, κατέκρινε τὴν στάσιν τοῦ κ. Στεργιάδου εἰς διάφορα ζητήματα, ἀναγόμενα εἰς τὴν δρᾶσιν του ὡς Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ.

Εἰδικῶς ὁ κ. Βενιζέλος ἐκφρανεν αὐστηρῶς τὴν στάιαν ἣν ἐπέδειξεν ὁ κ. Στεργιάδης ἔναντι τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, παρεμβαίνων προσκόμματα εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς ὀργανώσεως τῆς ἀμύνης αὐτῶν πατριωτικὴν κίνησιν.

— Ἐμφύλιος σπαραγμὸς εἰς τὸ Κεμαλικὸν κράτος

Πέραν. 26. — Ἐπείγουσα πληροφορία ἐξ Ἀνατολίας ἀγγέλλουν, ὅτι ἐξερράγη ἐμφύλιος πόλεμος μεταξὺ τῶν Κεμαλικῶν καὶ τῶν Ἐμβερικῶν. Ἤδη συνέβησαν αἱματηραὶ συγκρούσεις παρὰ τὴν Καστομονῆν. Αἱ ἐκατέρωθεν ἀπώλειαι ἀγνοοῦνται.

Αἱ κεμαλικαὶ ἀρχαὶ προέβησαν εἰς ἀθρόας συλλήψεις πολλῶν ἀντικεμαλικῶν, καὶ δὴ πολλῶν βουλευτῶν, κατηγορουμένων ἐπὶ κατασκοπείᾳ. Πάντες θὰ παραπεμφθοῦν, ὅπως δικασθοῦν ἐνώπιον τῶν ἐπαναστατικῶν δικαστηρίων. Εἰς πᾶσας περιφερείας τῆς Ἀνατολίας παρατηροῦται ζωηρότατος ἀναβρασμός.

— Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ βομβαρδισμοῦ Σαμψοῦντος

Ἀθῆναι, 27. — Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ βομβαρδισμοῦ τῆς Σαμψοῦντος ἔχουν, κατ' ὑπευθύνους ἀνακοινώσεις ὡς ἑξῆς :

Τὸ ἀλεξιπτὸν «Φλωρεντία» ἀναχθὲν εἰς τὸ πέλαγος ἤμεινε νάρκας πινάς· Ἀκολούθως τὸ Ὑδρηκτὸν «Ἀβέροφ», τὰ ἀντιτορπιλικὰ «Πίνδος» καὶ «Ἴτραξ» καὶ τὰ ἐξοπλισμένα εὔδρομα «Νάξος» καὶ «Ἀδριατικὸς» κατέπλευσαν ἐν τάξει μάχης πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Σαμψοῦντος ἐναντίον τῆς ὁποίας ἤρξαντο βάλλοντα διὰ συντόνου πυρός. Ἀποτέλεσμα τοῦ βομβαρδισμοῦ ὑπῆρξεν ἡ ἐκ θεμελίων ἐκκαφὴ τῶν τουρκικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ λοιπῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων. Τὰ ἐπίκαιρα τουρκικὰ πυροβολεῖα ἀπήντησαν εἰς τὸ ἐπιτυχὲς πῦρ τῶν πολεμικῶν μας δι' ἀναπτυχθὶς βομβαρδισμοῦ.

Τὸ γεγονὸς ἀγνγέλθη σήμερον τὴν πρωΐαν δι' ἐπείγοντος ραδιοτηλεγραφήματος πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀνήγγειλε τὸ γεγονὸς εἰς πάντα τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Πιθανώτατα ν' ἀνακοινωθῇ κατὰ τὴν σπερινὴν συνεδρίασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

— Ἐπιτυχὴς δρᾶσις τῶν ἀεροπλάνων μας

Εἰς ἀντίποινα τοῦ ἐνεργηθέντος ὑπὸ ἐχθρικοῦ ἀεροπλάνου κατὰ τὴν 22 καὶ 26 Μαΐου βομβαρδισμοῦ ἡμετέρου καταυλισμοῦ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ντουγκέρ, στολίσκος ἡμετέρων ἀεροπλάνων ἐνήργησε τὴν 5 πρωϊνὴν τῆς σήμερον δρασκῶς λίαν ἐπιτυχῆ βομβαρδισμὸν δυνάμεως μεφαρίας εἰς βαθεῖαν γραμμὴν ἐπτὰ χιλιόμετρα νοτιοανατολικῶς τοῦ Μπαγάτ, διὰ πεντήκοντα βομβῶν ἀπὸ χαμηλοῦ ὕψους.

Τὰ ἡμέτερα ἀεροπλᾶνα παρετήρησαν σημαντικὰς καταστροφὰς εἰς τοὺς ἐχθρικοὺς καταυλισμοὺς καὶ πλήρη σύγχυσιν.

Ὁ Διοικητὴς Στρατιᾶς Μ. Ἀσίας
Γ. ΧΑΤΖΗΑΝΕΣΤΗΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ θαλαμηγὸν «ΑΛΚΜΗΝΗ» τοῦ κ. Κυριακίδου τόνναν 2 χιλ. ἀναχωρεῖ τὴν Τρίτην 21ην Μαΐου διὰ Δαρδανέλλια Κωνσταντινούπολιν, Κωνστάτζα Σουλινὰ Βραΐλαν Γαλάζ.

Πράκτωρ *Ε. Χριστοφίδου*

Ἀπὸ σήμερον
Καπνίζετε μόνον
τὰ νέα Σιγαρέττα
ΑΣΤΡΟΝ
τοῦ ΚΑΡΔΑΣΟΥ

ΡΟΔΟΛΦΟΣ Γ. ΡΑΛΛΗ
ΤΜΗΜΑ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ
Κεδεδὲ

Τὸ «*Μαχμουδιὲ*» ἀναχωρεῖ τὴν Τρίτην 31 Μαΐου ὥραν 10 μ. μ. διὰ Σμύρνην, Χίον, Ρόδον, Ἀτταλείαν, Μερσ